Kürt-szó

A Vikár Sándor Zenei Alapfokú Művészeti Iskola és a Zenekultúra Támogatásáért Alapítvány lapja *2013. december – 26. szám*

Visszatekintés

Kedves Olvasó!

Az újság első beszámolója a **2012/13-as tanév** legkiemelkedőbb eseményével kezdődik.

Sára Jenő emlékére rendezte meg intézményünk **a XIII. Országos Zongoraversenyt 2013. március 22. és 24.** között. A versenyt az Emberi Erőforrások Minisztériuma hirdette meg, előkészítője és szakmai szervezője az Oktatási Hivatal volt.

Az előkészítő és szervező munka folyamán felvettem a kapcsolatot Sára Jenő volt tanítványaival, akik szívesen emlékeztek meg volt tanárukról. Egyiküktől kaptam az alábbi levelet.

Szabó Tünde Júlia
igazgatóhelyettes

„Kedves Szabó Tünde Júlia!

Még egyszer nagyon gratulálok, e nemes dologhoz, a Jenő ilyenfajta elismeréséhez. Úgy bábáskodott a zongoraverseny létrejötténél, úgy gondozta, mint a szülő a gyermekét. Emlékszem még a kezdetekre, amikor a kötelező darabokat válogatta első alkalommal. Én is nagyon izgatott voltam minden alkalommal, mert az első három versenyen különdíjat nyertem, a negyediket pedig megnyertem. Szívügye volt e verseny, nem is lehetne méltóbban elismerni a munkásságát, mint az emlékére megrendezett versen, vagy talán ha sikerülne elérni, hogy a nevét viselné a későbbiekben is a verseny.

Sára Jenő lelkében bohém művész, életében nagyon ösztönös megérzésekkel, rendkívül tudatos gondolkodással, nagy tudású, precíz és áldozatos tanár volt, aki részletekbe menően átadta a zongorázás szeretetét, ismeretét, tudását, kompromisszumot nem elfogadva tanítványainak. Felvértezett minket a zongoraművész szakma megtanulásához és műveléséhez szükséges alázatos tudással az alapoktól a legmagasabb szintig. Apám helyett Apám, életem meghatározó alakja, példaképe, később kollégám és barátom volt. Mindezt, köszönöm neked Jenő!

Kollonay Zoltán”

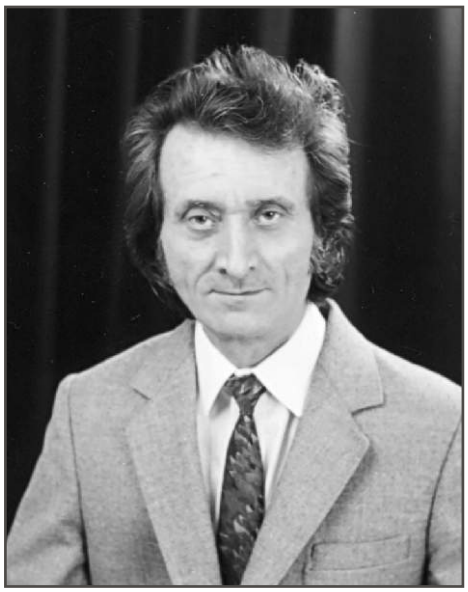

Sára Jenő (1939- 2009)

Sára Jenő zongora tanszakvezető és megyei szakfelügyelő az 1977-ben indult Országos Zeneiskolai Zongoraverseny létrejöttének egyik meghatározó egyénisége volt, aki a verseny anyagának összeállításán kívül sokat tett a verseny elfogadtatásáért az országos szervezeteknél. Az előkészületekhez, a verseny lebonyolításához megfelelő segítő partnerekkel, országos szaktekintélyekkel elsőként állt a verseny mellé.

Sára Jenő 1964-ben végzett Pécsett a Zeneművészeti Főiskolán. Ez évtől a Nyíregyházi Zeneiskola zongoratanára volt 20 éven át.

1984-től a Nyíregyházi Művészeti Szakiskola zongoratanára, mely intézmény megalapításában is része volt.

Szakmai tudásával, gyermekszeretetével a zeneművészetbe vetett nagyfokú hivatástudatával gazdagította az iskola és Nyíregyháza város zenei életét. Több növendéke országos és nemzetközi versenyek díjazottja volt.

A XIII. Országos Zongoraversenyt bíráló bizottságának elnöke volt:

Nádor György zongoraművész, a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem tanára (Budapest).

A zsűri tagjai voltak: **Becht Erika** a Járdányi Pál Zeneiskola tanára (Budapest), **Bögös-Minya Ágnes** a Kodály Zoltán Zeneművészeti Szakközépiskola és Zeneiskola Alapfokú Művészetoktatási Intézmény tanára (Debrecen), **Csabay Csilla** a Miskolci Egressy Béni – Erkel Ferenc Zeneiskola, Alapfokú Művészetoktatási Intézmény tanára, igazgatóhelyettese (Miskolc), **Grünwald Béla** zongoraművész, a Debreceni Egyetem Zeneművészeti Kar és a Kodály Zoltán Zeneművészeti Szakközépiskola tanára (Debrecen).

A verseny fővédnöke volt: **Dr. Kovács Ferenc** Nyíregyháza Megyei Jogú Város polgármestere. A verseny védnökei voltak: **Kőhegyi Edit Zsuzsanna** a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ Nyíregyházai Megye Központi Tankerületének igazgatója, **Ember Csaba** a Magyar Zene- és Művészeti Iskolák Szövetségének elnöke, a Magyar Kultúra Lovagja.

2013. március 22-én délelőtt rendeztük meg az ünnepélyes megnyitót hangversenytermünkben. A résztvevőket köszöntötte és a versenyt megnyitotta Tamás Attila, iskolánk igazgatója. A megnyitó koncerten – melyen Liszt és Brahms művek csendültek fel – közreműködtek a Vikár Sándor Zeneiskola volt növendékei, az előző országos zongoraversenyek díjazottjai: Obbágy Márta, Horányi Tamás, valamint Sára Jenő egykori növendéke, Anducska Katalin zongoraművész.

Az országos döntőn az országból 37 zeneoktatási intézmény 71 növendéke vett részt. A rendezvény március 24-én díjkiosztóval és gálahangversennyel ért véget.

A **2013. február 13-**án intézményünkben lezajlott területi válogatóról az országos döntőbe jutott hat növendékünk.

Hecker Teodóra I. kcs. 55 pont, tanára: Szabó Antalné
Kruppa Katalin II. kcs. 54 pont,
tanára: Kruppáné Janka Erzsébet
Pucsok Tünde II. kcs. 55 pont,
tanára: Pólikné Smid Ildikó
Nagy Anna IV. kcs. 55 pont,
tanára: Kruppáné Janka Erzsébet
Sógor Tamás IV. kcs. 54 pont, tanára: Fesztóry Ágnes
Szabó Eszter IV. kcs. 54 pont, tanára: Fesztóry Ágnes

(Szépen szerepelt: Katona Zsófia Eszter I. kcs., Orosz Katalin III. kcs., tanáruk Pólikné Smid Ildikó, Hecker Noémi II. kcs., tanára: Szabó Antalné és Baksa Zsófia II. kcs., tanára Konrádné Kun Erika.)

A díjkiosztó ünnepségen **Sógor Tamás –** aki ebben a tanévben Budapesten a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem muzikológia szakos hallgatója – a IV. korcsoportban **II. díjat** vett át.

Ehhez a szép eredményhez neki és főtárgytanárának szívből gratulálunk, **Fesztóry Ágnes** tanárnőnek tartalmas nyugdíjas éveket kívánunk!

Gondolatok a versenyről

A zsűri elnökét, a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem professor emeritusát, ***Nádor György*** *zongoraművészt kérte meg* ***Dr. Ábrahám Mariann****, hogy foglalja össze a versennyel kapcsolatos gondolatait:*

– A zeneiskola igazgatója köszöntőjében keretbe foglalta az előttünk álló verseny fontosságát. Nagyon szép gesztusnak tartom, hogy ezzel a versennyel Sára Jenő emlékének adóztak. Felemelő és meghatározó érzés, hogy ilyen esztétikus környezetben zajlott a verseny. Rendkívül jó hangulatú légkört teremtett látni ezt a fantasztikus készülődést diákok és tanárok részéről, szembesülni azzal, hogy milyen magas színvonalú utánpótlás van, nem csak tehetségben, hanem munkaerőben is, annak ellenére, hogy az iskolákban a feltételek korán sem megfelelően adottak. Sok átlagon felüli tehetség tűnt fel hihetetlenül megalapozott tudással! Engem elbűvölt a gyerekek technikai színvonala, hangzásban is.

– Mennyi munkával lehet egy ilyen nívós versenyre felkészíteni a gyerekeket ahhoz, hogy kiemelkedően megállják a helyüket?

– Csak magamból tudok kiindulni, mert az akadémián én is sokat ta-

nítottam kicsiket. Életemnek egyik legszebb és legjelentősebb része volt, amit az előkészítőbe töltöttem és imádtam a gyerekeket. Csodálatos volt egy ilyen képlékeny anyaggal foglalkozni. Itt még lehet ráhatása az embernek. Még nem dőltek el dolgok, és óriási szerepe van a pedagógusnak, környezetnek, családnak. Nekem legtöbb problémám mindig a szülőkkel volt. Nem tudják a gyereket igazából a tanárra rábízni. Egy tanárban 100%-osan meg kell bízni, mert ha egy gyerek megérzi a bizalmatlanságot, az a gyerekbe is beépül. Fiatalabb tanár koromban én is elképesztően követelő voltam, rengeteget dolgoztam a növendékeimmel. Heti négy zongoraórájuk volt. De később rájöttem arra, hogy az igazi nagy tehetségek óriási önmegvalósító erővel rendelkeznek, velük kapcsolatban inkább az adja a gondot, hogy nagyon szeretnek külön utakon járni. Semmi közöset nem lehetett ezekre a gyerekekre mondani. Mindegyik pont attól volt egyéniség, hogy sehova nem lehetett őket besorolni, de elképesztően meghatározó figurák.

– Így tehát bírálatában legfontosabb szempontnak tartja az egyéniséget?

– Kezdetben meg kell tanulni a dolgokat. De ezek a zseniálisnak nevezhető gyerekek korukat meghaladóan nagyon elől járnak már, pillanatok alatt felfognak mindent. Én, ha hat évest hallgatok, akkor is mindig egyéniséget várok. Ahogy korban lépnek előre a gyerekek, a produkció szempontjából annál kevésbé fontos már a tanár. A nagy tehetségnek egyik mozgató rugója, hogy rendkívül gyors felfogású és mindenre fogékony. Mint a mágnes szív fel mindent, minden irányból. Elég, ha a versenyen egy korcsoportban akad egy ilyen tehetség. És most itt ezen a versenyen hallottunk néhány ilyen gyereket. Remek technika, remek intellektus. Nagyon fontos ebben a korban, hogy milyen tanár áll a gyerek mögött, mit tesz vele. De az önállóságra való hajlam, a leválni akarás igen hamar megjelenik. Mindenki tudja, hogy vannak az átlagosnál csak kicsit tehetségesebbek, de róluk is feltételezhető, hogy megállják a helyüket egy versenyen. Viszont sokkal több munkát igényel a felkészítés és a gyerek felkészülése is. A szereplése mégsem hozza meg a talán várt sikert?

Nem jó megközelítés a kizárólagos sikerorientáltság! A zenetanítás embernevelés is! Koncentráció, érzelmi nevelés, állóképesség, sorolhatnám tovább. A versenyanyag kidolgozása mindezen tulajdonságokat csiszolja, és magasabb színvonalra emeli. Ebből a szemszögből nézve nagyon nagy jelentősége van egy versenynek. A tanárnak kellene a szülők felé ezt így beállítani. De én még egy kicsit előbbre mennék – alapkérdés az, hogy valaki fel tudja-e kelteni az érdeklődést! Mert ha valaki valamire rá tud kattanni, érdekli, az már magában foglalja a koncentrációt. A koncentrálás az egy vegetatív dolog. Beindul valami az emberben egy fizikai céllal. Aki nagyon erősen akar koncentrálni, valójában nem tud figyelni. Merev lesz. Egy gyereknek hiába mondjuk, hogy „figyelj már fiam”. A gyerek valamilyen módon nyitott. Különböző színvonalakon, megtanul például nyelveket, egy csomó egyéb dolgot is, sokkal jobban, mint egy felnőtt, mert nyitva vannak a lamellák az agyában. A tanárnak itt is óriási a szerepe, az hogy valamilyen irányába egy magnetikus hatást ki tud-e fejteni, mert az hozza magával a koncentrációt. Ezáltal ez fejleszthető is. Maga a memória kapacitás is: van egy született memória kapacitás, és van, akinek százszor nagyobb, mint másnak, egyszer hall csak valamit és nem felejti el. De általában elképesztően le tud csökkenni a teljesítmény, ha nincs napi rendszerességgel használva. Másik válasz arra a kérdésre, hogy a zenetanulás miért fontos – mert sokkal nagyobb jelentősége van a koordinációnak abban, ahogy a dolgokat össze tudjunk kapcsolni. Akinek ez a képessége fiatal korában csiszolódik, kialakul, az az élet egyéb területén is minden más dologban segítségére lesz. Feltétlenül beszélnünk kell a zene lelki hatásáról. Tulajdonképpen mindenkinek kellene zenét tanulni. Mi mindent oldana meg egy családban, ha mind a két fél ilyen alapszinten kulturált lenne!

A nyíregyházi iskolának csodálatos kis koncertterme van, és nagyszerűek voltak a hangszerek is. A színpadon egy elsőrangú Kawai zongora és egy Bösendorfer állt. Érdekes, hogy csaknem mindenki a Kawait részesítette előnyben. Úgy tudom, intenzíven használják is a termet, részt vesznek a város kulturális életében, 60-70 koncertet rendeznek egy tanévben, és az események állandó közönséget vonzanak. Az iskola külföldi városokkal tartott kapcsolatrendszere is figyelemre méltó. A tradíció kötelez. A minisztérium, cégek, szövetségek, alapítványok, a hagyomány rangjának megfelelően nyújtottak támogatást a versenybonyolításához. A zsűri nevében is köszönet ezért!

(A teljes beszélgetés elolvasható a Parlando (www.parlando.hu) 2013/3. számában.)

Sára Jenőre emlékezve

Sára Jenő az egész életemet meghatározó tanárom volt. Tíz éves voltam, amikor a tanítványa lettem és egy éven belül annyira megszerettette velem a zongorázást, hogy a zongoraórák és a gyakorlás lettek a legkedvesebb elfoglaltságaim. Az az igény és alázat, ahogyan Ő viszonyult a zenéhez, példaként áll előttem. Amíg nála tanulhattam és segítségével megismerkedhettem a zongorairodalom szebbnél szebb műveivel, egyre nagyobb örömet okozott a zenélés. Ez az élmény gazdagabbá tette az életemet és megfogalmazódott bennem, hogy a leggyönyörűbb, legcsodálatosabb dolog a zenével való foglalkozás. Az Ő hatására boldogan és büszkén választottam a zenei pályát. Amikor már nem voltam a tanítványa és később, amikor kollégája lettem, akkor is ugyanazzal a szeretettel törődött velem és számíthattam a támogatására mind szakmailag, mind pedig magánemberként. Az utolsó pillanatig a tanáromnak tekintettem, és ha tehettem, bementem az óráira, mert mindvégig tanulhattam tőle. Csodálhattam színes, humoros egyéniségét valamint mérhetetlen tudását és fantáziáját, amellyel eljuttatta növendékeit a művek megértéséhez és legkifejezőbb, leghitelesebb előadásához. Minden igyekezetével azon fáradozott, hogy azt az érzelmi gazdagságot, amit csak a zenében lehet átélni és kifejezni a legnagyobb mélységekig átadja a diákjainak.

Nagyon hálás vagyok, hogy a tanítványa lehettem. Most, hogy már nincs közöttünk, a hiánya pótolhatatlan, de mindaz, amit tanulhattam tőle, mércét és irányt ad a munkámban és követendő példaként megmarad egész életemben.

Süvegné Csapó Gabriella

♫♫♫

Jenő Bá' meghatározó egyéniség volt, lehetett szeretni vagy nem, de mindenkire hatással volt. Emlékszem az érzésre, amikor egészen kicsi gyerekként megláttam a zongora vizsgán, félelemmel vegyes tiszteletet éreztem, de minden vizsga után volt egy-két jó szava, még akkor is, ha éppen nem volt tökéletes a produkció. Amikor a növendéke lettem, mindig csodálkoztam a hihetetlen optimizmusán, hogy mennyire biztos benne, hogy menni fog a legnehezebb darab is. Feltétel nélkül bíztam benne, bár tudtam, hogy elképesztően magas a mércéje. Rengeteg instrukciója csak felnőtt fejjel, jó néhány szakmában eltöltött év után vált világossá. Mindig szakított időt arra, hogy meghallgasson, akkor is, amikor már nem ő tanított. Minden koncertemre eljött, és mindig ő volt az első, akit megkérdeztem: „Na, milyen volt?" Hiányzol, Jenő Bá'!

Tóth Anikó

♫♫♫

Sára Jenő, Jenő Bá' – ahogy a tanítványai hívták – a növendékektől mindig a maximumot követelte, és ennek meg is lett az eredménye azoknál, akik szorgalmasan gyakoroltak. Egyik legnagyobb szakmai sikeremet az ő tanítványaként értem el. A növendékeiért mindent megtett, mindig kiállt értünk, ha probléma adódott. Sokszor a szabad idejét, hétvégéit is ránk áldozta. Felejthetetlen humora a zongoraórákon is megnyilvánult. Neki köszönhetem, hogy ezt a nagyon nehéz, de gyönyörű szakmát választottam. Kezdő tanárként is sokszor kértem tőle tanácsot, és a jelenlegi munkám során is rengeteg olyan szakmai fogást használok, amelyeket nála, tőle tanultam. Tanítványaimnak gyakran mesélek az órái hangulatáról, és kiváteles egyéniségéről.

Gáspárné Tóth Marica

♫♫♫

Gyerekként úgy emlékszem Sára Jenő tanár úrra, mint tanszakvezetőre. Ha megjelent a folyosón, vagy a Széchenyi utcai Zeneiskola csellótermében, ahol a zongoravizsgák zajlottak, szikár alakja tiszteletet parancsolt, gyermekként kicsit féltem, tartottam tőle. Tudtam, hogy Ő olyan szakmai tekintély, aki előtt zongorázni nem mindennapi dolog. Aztán elvégeztem a zeneművészeti szakközépiskolát és főiskolát, majd visszakerültem az „Alma Mater"-be zongorát tanítani. A főnököm, tanszakvezetőm lett. Már másképpen néztem rá, észrevettem, hogy a mord arc, szigorú vélemény mögött mennyi emberség, humor van. Szerettem vele beszélgetni. Kezdő tanárként sok mindenben kértem a tanácsát. Annyira jó volt, hogy azt mondta, nyugodtan kérdezzek és láttam, hogy mennyire segít nem csak nekem, másoknak is. Láttam, milyen elhivatott, hogy a tanítás az élete, milyen kimagasló munkát végez, milyen nagyszerű eredményeket ér el növendékeivel. Szerettem ahogyan, amilyen légkörben vizsgáztattunk, ritkán láthatunk olyan embert, aki a magas szakmaiság mellett megőrzi humorát, cinkosan összekacsint egy-egy produkció után a szereplő gyerek tanárával, egyenes, mindig megmondja a véleményét és segítőkész marad. Örökké hálás vagyok neki mindazért, amivel tanári munkámat segítette.

Pólikné Smid Ildikó

♫♫♫

Szakmailag az egyik pozitív tulajdonságának tekintettem mindig is, hogy rendkívül precíz és következetes volt, ezen tulajdonságai pedig kiváló emlékezőtehetséggel párosultak. Kivétel nélkül emlékezett az előző órákon nyújtott teljesítményünkre, a pozitívumokra és negatívumokra egyaránt, ezeknek megfelelően építette fel a tanórák anyagát. Mindegyik növendékének kötelező volt beszerezni egy kisméretű füzetet a félév elején, amibe részletes jegyzeteket, illetve emlékeztetőt készített számunkra, az utolsó oldalon pedig 12 pontba volt szedve (I/a-I/b…III/d), milyen módon, ujjrenddel, ill. technikával kérte a skálákat. Hozzáteszem: pályafutásunk elején mindenki jót mulatott ezen, gyerekesnek, fölöslegesnek voltak titulálva, de a szakiskolás évek végén bebizonyosodott, hogy aki komolyan vette, sok haszna származott belőle. Hihetetlen türelme volt például az ujjrendek beírogatásához, többször órákat szánt rá, mert rendkívül

fontosnak tartotta – úgy gondolom, helyesen – és ennek számonkérésében is következetes volt, rögtön meghallotta, ha nem stimmelt Mindannyiunkat magázott és a vezetéknevén szólított, ami – gyerekként – nem kis mosolyt csalt az arcunkra, főleg ha a másik nevét hallottuk tőle. Alapvetően nyugodt jelleme, járása és a nevetése maradt meg leginkább. Minden évben megünnepeltük a névnapját, amire hoztunk magunkkal valami apróságot: sütit, ropit, üdítőt. Persze mindig annak a növendéknek az órája alatt volt a „buli", aki aznapra kevésbé készült. Emlékszem, az autója elején egy óriási bikaszarv díszelgett, és ha dudált, „ökörbőgést" lehetett hallani. Mindenki tudta, hogy mikor érkezett meg Jenő bácsi…

Szilágyi Valéria

♫♫♫

Sára Jenő Tanár Úrral, Jenő bácsival 40 éve találkoztam először. Négy éves voltam, óvodás, ő nagyjából harmincnégy. Apám (Eszlári Egon) főállású bohém, mellékállásban sebész, aki Szabó József zeneszerző, zongoravirtuóz tanítványa volt és bárzongoristaként dolgozott hosszú évekig. Zenerajongó belgyógyász Anyukámmal, Barabás Verával együtt vittek büszkén az első zongoraórára a művésztanárhoz, aki Bécsben nyert nemzetközi zongoraversenyt.

Jenő bácsi betölti gyermekkorom és fiatalságom emlékét, most is jelen van annyi év után. Az első pillanattól csodáltam, felnéztem rá. Volt benne valami megfejthetetlen titok. Goldberg Nagy Róbert és Kollonay Zoltán voltak abban az időben a nagy és sikeres tanítványok. Jenő bácsi minden órát úgy tartott, mintha azon az egy órán múlna az életünk. Nagyon szigorú volt. Éjszakánként bezárt a zeneiskolába, mert nem gyakoroltam eleget, ő közben tollas edzést tartott az NYVSC- ben. Mindig figyelmeztetett, nem enged ki az edzés után sem, ha nem úgy játszom, ahogyan ő szeretné. Nem voltam sem csalódott, sem dühös. Büszke voltam arra, hogy a „Ki mit tud?" győztes Nagy Robi mellett én lehetek „lakat alatt". Egyik éjszaka áramszünet volt az iskolában és Robi – aki 4-5 évvel volt idősebb nálam – átszökött a termembe, hogy ne féljek. Holdfény szonátát játszott. A Presto agitato zárótétel közepén viharzott be Jenő bácsi és mi reszkettünk, mit fog szólni, mert nem ezt kellett volna gyakorolni. Robi volt az első áldozat, de olyan gyönyörűen zongorázott, hogy Tanár Úr már nem tudott ránk haragudni. Ritkán volt elégedett, mert a jónál mindig volt tökéletesebb. Precíz volt, szigorú, lelkiismeretes és maximalista. Szerette volna, ha a gimnáziumot magántanulóként végzem, és zongorista leszek. Kamasz voltam és lázadó, eszem ágában sem volt egész nap egy lakásban ülni és gyakorolni. Később nagyon sajnáltam, hogy nem hallgattam rá. Érzékeny művész volt és karizmatikus egyéniség. Ő volt az egyetlen tanárom, akit mindig vittem magammal, a szívemben, aki mindenhova elkísért, és akitől a zene szeretetén kívül a legfontosabb útravalót kaptam. Ő tanított meg arra, hogy a dolgok nem kívül kezdődnek, hanem belül. Megtanított látni a láthatatlant. Megtanított arra, hogy nem érdemes mást csak a legtöbbet. Sára Jenő Tanár Úrnak köszönhetem, hogy a 14 éves fiam Fülöp Dániel, az emlékére rendezett XIII. Országos Zongoraverseny döntőjében zongorázhat. Mert miatta tettem tűvé a főváros zeneiskoláit, hogy egy olyan tanárt találjak, amilyen az én életemben Jenő bácsi volt. Aki a fiamat nem csak zongorázni tanítja magas szinten, de képes arra is, hogy az életnek nevezett labirintusban kézen fogva vezesse. Aki karizmatikus, kissé különc és titokzatos, maximalista, és rendszerint ketté akarja hasítani a gyereket vagy kidobni az ablakon, de a belőle áradó szeretet mindig viccessé teszi ezeket a mondatokat. És ha az illető a világ leghíresebb múzsájának, Alma Mahler Schindler zeneszerzőnek közeli rokona az csak egy újabb különlegesség. Így vezetett el képzeletben Sára Jenő Tanár Úr a Weiner Leó Zeneművészeti Szakközépiskolába, Sármai József Tanár Úrhoz. És így hozta el Sármai József Tanár Úr a Sára tanítvány gyerekét az emlékére rendezett Országos Zongoraversenyre.

Akit én szerettem, az nem halt meg soha / Tehát hogyha bárki kérdi, mit is mondanék Róla: / Azt felelném: a múltból jövő Küldött volt, a Jövőnek rugója / Ha csak kis időt kap még, felhúzódna a jövőnek rolója. (*Eszlári Orsolya)*

A sors közbeszólt. Sármai József tanítványa nem vett részt a versenyen. Egy szerencsétlen baleset következtében kulcscsonttörést szenvedett. Bár ő így is vállalta volna a megmérettetést, de orvosai eltiltották a versenyzéstől. (szerk.)

♫♫♫

Olyan ember és tanár volt, akiben megvolt az a képesség, hogy növendékeit osztállyá, közösséggé kovácsolja. Egy valóságos iskolán belüli „családot" hozott létre maga körül. Annak ellenére, hogy nem volt könnyű ember és mára nem értek egyet sok elvvel, amit zenepedagógusként magáénak vallott mégis szerettem hozzá járni és kedveltem is őt. Jó szívvel emlékszem vissza az ő növendékeként eltöltött évekre.

Kádár Csilla

♫♫♫

Egyike vagyok azoknak a Sára Jenő növendékeknek, aki már a zeneiskolát is nála végezte. Akkor engem nagy büszkeséggel töltött el, hogy bekerülhettem az osztályába. A Tanár Úrnak megvolt az a képessége, hogy a növendékeit gyakorlásra ösztönözze. Jellemző volt, hogy minden iskolai szünetben Sára Jenő tanítványok gyakoroltak a középiskolában. Nem csupán azt érte el, hogy gyakoroljunk, hanem azt is, hogy a növendékekből egy kis közösség alakuljon ki, akik a Tanár Urat közösen köszöntötték fel névnapján. Szerettem az osztályába járni, sokat tanultam az óráin, örülök, hogy Sára Jenőnél tanulhattam.

Kádár Judit

♫♫♫

Nehéz Sára Jenő Tanár Úr – vagy, ahogy mi, növendékei hívtuk, Jenő bá' – személyiségét, emberi-tanári nagyságát, egyedülálló karakterét néhány gondolatban összefoglalni. Engem kilenc évig tanított, úgy tekintettem rá, mint második apámra, de tudom, hogy ezzel nem voltam egyedül

a növendékei között. Bár szigorú volt – nála nem lehetett nem gyakorolni –, de legtöbbünknél sikerült elérnie, hogy a szorgalmas gyakorlás a mi akaratunkból legyen. Azt gondolom, a hivatástudat elemi fontossággal bírt nála. Azt vallotta, hogy aki nem rendelkezik egy jó értelemben vett belső kényszerrel, ami erre a pályára tereli és gyakorlásra ösztökéli, az ne akarjon zenész lenni. Tanításának másik fontos vezérelve a rendkívül koncepciózus munka, mely évek múltán azt eredményezte, hogy mire befejeztük nála a tanulmányainkat, annyira megalapozott minket, mind technikai, mind zenei szempontból, hogy a későbbiekben könnyedén elboldogultunk. A műhelymunkája kivételesen igényes volt. Rendkívül fontosnak tartotta a technika képzést, ennek érdekében például saját három nagy részből álló skálát hozott létre, mindegyik résznek további a,b,c,d pontja volt. Minden zongoraóra skálával indult, és ha például az egyszerűnek tűnő lassú, külön kezes legato skálát nem pontos billentéssel, illetve nem szép, magvas, igényes hangon szólaltattuk meg, annak ő finoman fogalmazva nem örült. Nem volt ritka, hogy az egész zongoraóra hangulatára rányomta a bélyegét, ha a skálát nem megfelelő igénnyel vezettük elő. Ám nemcsak a technikai megvalósítás volt fontos. Ugyanekkora igényt támasztott a szuggesztív zenei előadás, művészi kifejezésmód, a megfelelő billentéskultúra, a jó stílusérzék kialakítására. Nem volt meglepő, ha egy órán csupán néhány ütemmel foglalkoztunk. Szorgalmazta a jó ízlést, mely akár még odáig is kiterjedt, hogy éppen milyen ruhát viseljünk, különösen egy fellépés alkalmával. Említettem a szuggesztív zenei előadást, művészi kifejezést, ennek kapcsán eszembe jutnak a szavai: „Színpadon zenélni egy lelki sztriptíz, lelki lemeztelenítés. A zongoristának ki kell tennie az emberek elé a dobogó szívét". Ugyanakkor vallotta és tanította, hogy muzsikálni hideg ésszel, meleg szívvel kell. A tudatos gyakorlásra nevelt. Emlékszem, egyszer kirakott a terem falára egy gondolatot, amit ő talált ki, de egy latin fantázia név mögé álcázta – hát igen, a humor is egy jellegzetes vonása volt – mely így szólt: „A zene ott kezdődik, ahol az ész már elvégezte". Ez a kiírás egyébként évszámot is tartalmazott, viccesen, stílusosan a saját születési évét írta a kitalált latin név alá, a halálozási dátum nyitott volt. Ma már sajnos odaírhatnánk. Mindenesetre én hálás vagyok az égieknek, hogy nála tanulhattam. Azt hiszem, ezt sokunk nevében mondhatom, és a magam részéről igyekszem továbbörökíteni a tőle tanultakat.

Anducska Katalin

♫♫♫

Kedves „Jenő bá"! Örömmel gondolok vissza a tanár úrral töltött zongoraórákra, melyeket 5 éven át élvezhettem. Visszaemlékezve még mindig hallom a mély orgánumú nevetését, ahogy biztatta a növendékeit és mindig kiállt mellettük. Segítette őket szakmai fejlődésükben szabad idejét, hétvégéjét is feláldozva! Nekem mindig este 8-ig (néha 9-ig) volt órám és utána még haza is vitt a régi Trabantjával, amik felejthetetlen élményűek voltak (még most is nevetek, ha rágondolok!). Köszönöm, hogy biztató segítségével ilyen sok kottát megvásárolhattunk, amit mai anyagi körülményeinkben biztos nem tehetnénk meg! Zongoristáinak a lelki világával is foglalkozott, sokat beszélgetett velük bármilyen témakörben. Sajnos egy valamitől nem tudott megválni, ami az egészségi állapotának sem kedvezett: a cigarettától! Mindezt persze feledteti az a számtalan tehetséges zongorista, akik az ő keze alól kerültek ki. Szerintem mindenkinek meghatározó volt az életében! Voltak persze sírások is, de azok is elengedhetetlenek fejlődésünk szempontjából. Szeretettel gondolok vissza rá!

Hétyné Ficsor Erika

Köszönettel tartozunk rendezvényünk támogatóinak!

Antikvárium és Könyvesbolt A Babó-hoz, Nyíregyháza, Charon-Trade Kft., Nyíregyháza, Emberi Erőforrások Minisztériuma, Budapest, Euroadvance Közgazdasági Tanácsadó Kft., Nyíregyháza, Euro-Kontax Mérnök Iroda Tanácsadó, Szolgáltató és Könyvelő Kft., Debrecen, Európa Hotel és Étterem, Nyíregyháza, Felbermann Éva Édességbolt és Kávézó, Nyíregyháza, Ferenczy György Alapítvány-Chopin Társaság, Budapest, FHB Jelzálog Bank Nyrt., Budapest, Fidelio Média Kft., Budapest, Fonalkód kézműves műhely, Nyíregyháza, GHS Port Informatika Kft., Nyíregyháza, Gprint Iroda, Nyíregyháza, Hungaro Chemicals Kft., Nyíregyháza, Integráció a Minőségi Fejlesztésért Közhasznú Alapítvány, Nyíregyháza, Jeunesses Musicales Hungary Egyesület, Budapest, Ke-Víz 21 Zrt., Nyíregyháza, Körépterv Kft., Nyíregyháza, Lap-X Könyvesbolt, Nyíregyháza, Liszt Ferenc Társaság, Budapest, Liszt Ferenc Zongoraszalon, Budapest, Magyar Tehetségsegítő Szervezetek Szövetsége Tehetséghidak Program, Budapest, Magyar Zeneiskolák és Művészeti Iskolák Szövetsége, Magyar Zeneművészek és Táncművészek Szakszervezete, Marso Kft., Nyíregyháza, Mokka Cukrászda, Nyíregyháza, Napfelkelte Közhasznú Alapítvány, Nyíregyháza, Nyíregyházi Kenyérgyár Kft., Nyíregyháza, Nyíregyháza Megyei Jogú Város Önkormányzata, Nyírség Ital Kft., Nyíregyháza, Oktatási Hivatal, Budapest, Opus-Music Kft., Nyíregyháza, Örökségünk Könyvkiadó Kft., Nyíregyháza, Phoenix Légrugó Technológia Kft., Nyíregyháza, Piano Bébi Alapítvány, Szombathely, Polip Music Kft., Nyíregyháza, START Rehabilitációs Foglalkoztató és Intézményei Közhasznú Nonprofit Kft., Nyíregyháza, Tulipa Kereskedelmi Kft., Nyíregyháza, Universal Music Publishing Editio Musica Budapest Zeneműkiadó Kft., Budapest, Újfa-Vill Bt., Nyíregyháza, Varró Margit Alapítvány, Fót, Vinnai Ékszer Kft., Nyíregyháza, Zeneakadémia Alapítvány, Budapest, Zenekultúra Támogatásáért Alapítvány, Nyíregyháza, Zsom-Tex Kft., Nyíregyháza

A 2012/13-as tanév II. félévének nagyobb eseményei

***2013 januárjában** zongora, **februárban** pedig furulya szakmai napot tartottunk iskolánkban. Előadók voltak:*

Grünwald Béla

Hat évesen kezdett zongorázni Kovács Béláné tanárnőnél. Két ízben indult a Nyíregyházi Országos Zeneiskolai Zongoraversenyen: itt 1977-ben különdíjat kapott, 1980-ban III. helyezést ért el. Középiskolai tanulmányait a debreceni Kodály Zoltán Zeneművészeti Szakközépiskolában végezte. A Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola ZTI Debreceni Tagozatán 1988-ban diplomázott, tanára Illés Kálmán volt. 1987-ben elnyerte a Cziffra Alapítvány ösztöndíját. A Zeneakadémián Dráfi Kálmán irányításával folytatott tanulmányai után kiváló minősítésű diplomát kapott 1991-ben. 1986-1989 között többször volt aktív hallgatója Cziffra György mesterkurzusainak. A Cziffra Alapítvány meghívására koncertezett Franciaországban. Mint szólista és kamaraművész járt Németországban, Ausztriában, Olaszországban, Szlovákiában és Litvániában. Alapító tagja az 1993-ban alakult Phoenix Kamarazenei Csoportnak. Jelenleg a Debreceni Egyetem Konzervatóriumának adjunktusa és a Kodály Zoltán Zeneművészeti Szakközépiskola tanára.

Bánfi Balázs

2000-ben diplomázott a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola Szegedi Konzervatóriumában régizene-blockflöte és kamarazenész-tanár szakon. 2000 óta a budapesti Tóth Aladár Zeneiskola furulyatanára. Emellett koncertező művészként is aktív résztvevője a zenei életnek, rendszeresen közreműködik a Savaria Barokk Együttes, az Ars Longa Kamarazenekar és az Orfeo Zenekar hangversenyein. Tagja az 1996-ban alakult Perpetua Musica Régizene Együttesnek és a 2005-ben alakult Magyar Furulyaegyüttesnek is. 2003 óta szaktanácsadóként is tevékenykedik.

A furulyások honlapjának (www.furulya.hu) alapítója és szerkesztője, ezen kívül pedagógiai szaktanácsadó.

Szendőfi Péter a magyar jazztársadalom elismert figurája, a szerzőként, előadóként és zenekarvezetőként egyaránt sikeres dobos intézményünkben koncertezett 2013. március 8-án. Szendőfi Péter **Kétszeres Arany Dobverő, Artisjus, és Emerton díjas, a székesfehérvári Kodolányi Főiskola Jazz Tanszékének tanára.** Egyike a legfoglalkoztatottabb hazai dobosoknak. Kurzusokat tart, számos lemezen, fesztiválokon és koncerteken szerepel. Játékstílusára éppúgy hatással vannak a hagyományosabb jazz óriásai, akárcsak a mai modern jazz, fusion és latin zene élvonalbeli dobosai.

♫♫♫

2013. április 13. – Tavaszi virágcsokor mindenkinek

Fellépett a Piccoli Archi Gyermekzenekar vezényelt: **Suhanyecz Viktória** és a Piccoli Archi Ifjúsági Zenekar, vezényelt: **Nagyné Ligeti Edit.**

A hangverseny **támogatói voltak:** Nyíregyháza MJV Önkormányzata, Vikár Sándor Zeneiskola, Nemzeti Együttműködési Alap, Opus-Music Kft., Örökségünk Könyvkiadó Kft., Real Profit Kft.

♫♫♫

2013. április 15. – a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem növendékeinek hangversenye

Közreműködtek:

Biczó Bernadett – hegedű,
Géczi Teodóra – gordonka,
Hotzi Panni – zongora,

2013. február 22. – Volt növendékeink hangversenye

Felléptek:

Ignácz László – klarinét,
Nagy Dávid – zongora,
Gincsai Beáta Eszter – zongora,
Császár Péter – nagybőgő, basszusgitár,
Tanaka Ayako – zongora,
Somogyi Zoltán – kürt,
Nagy Dávid – zongora

♫♫♫

2013. március 2. – XII. Megyei Kürtös találkozó, Derecske

Immár tizenkettedik alkalommal került megrendezésre Derecskén a területi kürtös találkozó. A Hajdú-Bihar megyei városok képviselői mellett mi is részt veszünk minden évben a rendezvényen. Zeneiskolánkat általában két-három fő képviseli, idén azonban sajnos egyedül léptem fel. Nagy Dávid tanár úrral ebben az évben is sokat készültünk rá. A résztvevők három korcsoportban szerepeltek a legkisebbektől a főiskolásokig. A derecskei találkozók elmaradhatatlan eleme a főtt virsli és a fornetti, amik ez évben sem maradhattak el. A szereplések után megebédeltünk, ekkor egyeztettek a tanárok és a házigazdák. A díjkiosztás után a gálahangversenyre voltunk hivatalosak, ahol Hajdú-Bihar megye legjobbjai játszottak. A vendéglátók kedves gesztusa volt, hogy minden gyerek kapott ajándékutalványt, amelyet elköltheteth az ottani hangszerboltban. Késő délután értünk haza egy újabb tapasztalattal.

Mikola Szilárd
tanuló

2013. április 16. – Regionális gitár kamarazenei hangverseny

A koncerten közreműködtek: MEA Alapfokú Művészeti Iskola (Debrecen), Bartók Béla Zeneiskola AMI, (Hajdúböszörmény) és iskolánk gitáros növendékei, valamint tanárai.

♫ ♫ ♫

2013. április 30. – Csokoládé koncert

„Egy koncert mely más,
mely édes,
mely könnyed,
mely desszert
egy hosszú nap után…”

A műsorban felléptek Pólikné Smid Ildikó és zongora tanszakos növendékei: Tóth Barnabás, Tóth Boglárka, Major Gergő, Molnár Dorka, Vas Rita, Henzsel Áron, Major Áron, Tóth Bence, Molnár Blanka, Katona Zsófia, Major Dóra, Tar Bíborka, Orosz Katalin, Horváth Gábor, Sike Boglárka, Tamás Bettina, Pucsok Tünde, Szöllősi Vivien, Fehér Luca, Tar Boglárka

Közreműködtek:
Veczán Emese – gordonka
Szabó Tünde Júlia – hegedű
Márton Norbert – vers
Lakatos Erik – basszusgitár
Schroff Szilárd – trombita
Joó Dániel – ütőhangszerek
Varga Zsolt – ének
Szilágyi Zoltán – vibrafon
Lukács Zsófia – szaxofon

A hangverseny támogatói voltak:
Generációk Jól – Létéért Közhasznú Alapítvány, Együtt Veled alapítvány, Polip Music Kft., Felbermann Éva Édességbolt és Kávézó, Renomé Print Kft.

♫ ♫ ♫

2013. május 6-án a debreceni Kodály Zoltán Zeneművészeti Szakközépiskola és Zeneiskola – AMI és a nyíregyházi Vikár Sándor Zeneiskola AMI klasszikus szintetizátor tanszakainak közös hangversenyét hallhatta a közönség nagytermünkben.

♫ ♫ ♫

2013. május 26. – Városi gyermeknap

Gyereknap alkalmából változatos programokkal vártak mindenkit a Bujtosi Városligetbe a Váci Mihály Kulturális Központ szervezésében. Iskolánk tanárai hangszerbemutatót tartottak az érdeklődő gyerekeknek.

♫ ♫ ♫

2013. Június 1. – Ifjú tehetségek hangversenye a Szabolcsi Szimfonikus Zenekarral

Elhangzott:
Bach: f-moll zongoraverseny I. tétel
Szabó Eszter – zongora,
tanára: Fesztóry Ágnes
Händel: Ária variációkkal
Schroff Szilárd – trombita,
tanára: Nagy Gyula
Accolay: a-moll koncert
Dóka Eszter – hegedű,
tanára: Szabó Tünde Júlia
Rodrigo: Fantázia egy nemes úrnak I. és III. tétel
Béres Enikő – gitár,
tanára: Czakó Erika
Haydn: C-dúr csellóverseny I. tétel
Aranyos János – gordonka,
tanára: Béres Angelika
Mendelssohn: g-moll zongoraverseny II-III. tétel
Sógor Tamás – zongora,
tanára: Fesztóry Ágnes
Vezényelt: Szabó Soma
A hangverseny támogatói voltak:
Szabolcsi Szimfonikus Zenekar
Nemzeti Tehetség Program
Vikár Sándor Zeneiskola

♫ ♫ ♫

2013. június 4. – Tanáraink hangversenye

Felléptek: Béres Angelika – cselló, Molnár Katalin – gitár, Tirpákné Lizák Teodóra, Radó Zsuzsa, Takács Julianna, Iváncza László – zongora, Kóti Gergő – hegedű

♫ ♫ ♫

Kivásták a rezet!

A 2012/2013-as tanévben ünnepelte újraalakulásának 10 éves jubileumát a Vikár Sándor Zeneiskola fúvószenekara, a Vikár Fúvósok. Ebből az alkalomból **2013. május 2-án** 17 órától a zeneiskola nagytermében ünnepi hangversenyt hallhatott a nagyérdemű közönség.

A zenekar az elmúlt években számos városi és megyei rendezvényen megmutatta magát, üde színfoltját képezve a város zenei életének.

A jubileum alkalmával nyíregyházára látogatott és fellépett a kazincbarcikai Ifjúsági Fúvószenekar Kerek Gá-bor vezetésével.

A nem mindennapi koncertet Dr. Szemán Sándor Nyíregyháza Megyei Jogú Város címzetes főjegyzője nyitotta meg, köszöntőt mondott Gyurcsán Tibor, a zenekar alapító karmestere.

Az esti műsor előtt „ráhangolóként” 12 órától a Kossuth téren hallhatták a két együttes közös térzenéjét.

♫ ♫ ♫

A 2012-13-as tanév II. félévének versenysikerei

2013. február 28-án rendezték meg a **„Tiszán innen –Dunán túl”** országos népdaléneklési **minősítő verseny megyei fordulóját**, melyen népzenész diákjaink, közismereti iskolájuk nevezésével vettek részt.

Zentai Janka II. helyezést, Dienes Györk Márton III. helyezést ért el a 7-8. osztályosok versenyében, a Nyíregyházi Főiskola Eötvös József Gyakorló Általános Iskola és Gimnázium tanulóiként. **Papp Olívia II. helyezést ért el** a Zrínyi Ilona Gimnázium tanulójaként. Felkészítő tanáruk: **Hajdú Ágota**

♫♫♫

2013. március 1-én rendezték meg Nyíregyházán **a XV. Vécsey- Vásárhelyi Kamara Néptánc és Népdaléneklési Versenyt**, ahol a Vikár Sándor Zeneiskola Tehetségpont által nevezett diákok sikeresen szerepeltek Hajdú Ágota felkészítésével. A versenyre az ország különböző pontjából érkeztek a diákok. Az énekes megmérettetésen 60 produkció hangzott el.

Eredmények:

Lipcsei Hajnalka I. kcs. – III. hely
Tóth Johanna II. kcs. – I. hely
Girhiny Sára III. kcs. – I. hely

A verseny legeredményesebb felkészítő tanára díjat Hajdú Ágota kapta.

A verseny vándordíját, a Vikár Sándor Tehetségpont nyerte el.

Tehetségpontunk népzenei műhelyének folyamatosan bővülő szakmai, mentori hálózatának tevékenysége során a versenyre való felkészüléshez más intézményekben tanuló diákoknak, mentoroknak nyújtott segítséget iskolánk népi ének tanára.

♫♫♫

A **2013. március 9-10-én Bácstopolyán** (Szerbia) megrendezett „Zenei pillanatok” elnevezésű **Nemzetközi Zongoraversenyen Nagy Annabella I. díjban** részesült.

Főtárgytanára: **Radó Zsuzsa.**

A versenyen a szlovák és szerb kollégák mellett intézményünk igazgatója **Tamás Attila** részt vett a zsűri munkájában.

♫♫♫

KODÁLY HANGSZERES GÁLA – 2013. március 14.

I. korcsoport
Nagydíj – Kruppa Katalin
(tanára: Kruppáné Janka Erzsébet)
Közönségdíj - Bereznai Boglárka
(tanára: Tündik Judit)
I. díj
Zongora: Hecker Noémi
(tanára: Szabó Antalné)
Vonós: Bereznai Boglárka (hegedű)
(tanára: Tündik Judit)
Fúvós-ütő: Subert Janka (furulya)
(tanára: Nyesténé Raizer Márta)
II. díj
Zongora: Hecker Teodóra
(tanára: Szabó Antalné)
Vonós: Torda Tamás (gitár)
(tanára: Czakó Erika)
Fúvós-ütő Kiss Benedek (furulya)
(tanára: Nyesténé Raizer Márta)
Tóth Kamilla (fuvola)
(tanára: Kádárné Bedő Adrienne)
III. díj
Vonós: Garai Graciána (hegedű)
(tanára: Szabó Barbara)
Britschgi Sára (hegedű)
(tanára: Szabó Barbara)

II. korcsoport
Nagydíj és közönségdíj
Nagy Anna
(tanára: Kruppáné Janka Erzsébet)
I. díj
Zongora: Orosz Katalin
(tanára: Pólikné Smid Ildikó)
Vonós: Komiszár Vanda (gitár)
(tanára: Czakó Erika)
Fúvós-ütő: Tomcsik Zoltán (trombita)
(tanára: Nagy Gyula)
Polyák Gréta (fuvola)
(tanára: Subertné Palkó Mariann)
II. díj
Vonós: Tarek Terézia (gordonka)
(tanára: Joó Csabáné)
Fúvós-ütő: Dankó Jázmin (fuvola)
(tanára: Kádárné Bedő Adrienne)
Tarcali Eliza (furulya)
(tanára: Purné Orha Andrea)
III. díj
Zongora: Baksa Zsófia
(tanára: Konrádné Kun Erika)
Vonós: Ware Lara /hegedű/
(tanára: Tündik Judit)
Pelle Júlia (gordonka)
(tanára: Joó Csabáné)
Fúvós-ütő: Babicz Pál (fagott)
(tanára: Csiszár Bernadett)
Petrohán Csenge (fuvola)
(tanára: Subertné Palkó Mariann)

♫♫♫

NYÍR-DIÁK Vetélkedő – szólóének és hangszeres kategória
Nyíregyháza, 2013. március 19-20.

Szólóének kategória

I. díj **Nagy Richárd**
(Zrínyi Ilona Gimnázium)
II. díj **Csáki Edina**
(Vikár Sándor Zeneiskola),
Varga Zsolt
(Zay Anna Gimnázium)
III. díj **Hojer Szeverián**
(Vikár Sándor Zeneiskola)
Felkészítő tanáruk:
Potornainé Telenkó Tünde

Hangszeres kategória

I. díj **Szabó Eszter** – zongora
(Kölcsey Ferenc Gimnázium,
tanára: Fesztóry Ágnes)
II. díj **Turcsán Zsófia** – fuvola
(Vasvári P. Gimnázium,
tanára: Kanálné Hostisóczki Mária)
Gáll Barnabás – trombita
(Eötvös József Gimnázium,
tanára: Nagy Gyula)
III. díj **Papp Dániel együttese**
(Evangélikus Kossuth L. Gimn.,
tanára: Olajos Gábor)
Kovács Virág, Kócs Kata,
Barnóth Anita – fuvola trió
(Felkészítő:
Subertné Palkó Mariann)
Különdíj **Sógor Tamás** – zongora
(Kölcsey Ferenc Gimnázium,
tanár: Fesztóry Ágnes)

♫♫♫

XI. Megyei Kamarazenei Találkozó – 2013. március 27. Kazincbarcika

Kiemelt Nívódíjat kapott a Vikár Sándor Zeneiskola és a sárospataki Farkas Ferenc Művészeti Iskola közös kamaracsoportja, melynek tagjai: **Gál Panna** *(fuvola),* **Batta Eszter** *(fuvola),* **Komiszár Vanda** (gitár).

A trió felkészítői: **Czakó Erika, Karacs Mónika**.

♫♫♫

A **2013. április 25-én** a mátészalkai Szatmár Alapfokú Művészeti Iskolában rendezte meg a mátészalkai Városi Művelődési Központ a „**Szatmár Hangja 2013"** könnyűzenei énekversenyt, ahol **Varga Zsolt III**. díjat és **Csáki Edina különdíjat** nyert. Felkészítő tanáruk: **Potornainé Telenkó Tünde**

♫♫♫

2013. április 26-28-án rendezték meg Budapesten a **VIII. Országos Czidra László Furulyaversenyt,** ahol a Vikár Sándor Zeneiskola növendékei kiemelkedően szerepeltek, a verseny legtöbb díját hozták haza Nyíregyházára.

Eredményeik:

Subert Janka I. kcs. – **I. díj**
Kiss Benedek I. kcs. – **I. díj**
Telekfi Fanni II. kcs. – **különdíj**

Felkészítőjük, **Nyesténé Raizer Márta** tanári különdíjban részesült.

Barota Boglárka II. kcs. – **II. díj**

Kamaracsoport I. kcs. – **I. díj**

Tagjai:
Szentpéteri Fanni,
Barota Boglárka,
Vízvári Eszter,
Cseh Annamária,
Kovács Beatrix (gitár),
Tokárszky Máté (gitár)

Kamaracsoport II. kcs. – **III. díj**

Tagjai:
Décsei Réka,
Tarcali Eliza,
Major Dóra,
Marssó Blanka,
Aranyos János (cselló),
Nagy Richard (csembaló)

Felkészítőjük, **Purné Orha Andrea** tanári különdíjban részesült.

A versenyzőket csembalón kísérte és a II. korcsoportos kamaracsoport felkészítésében részt vett a Vikár Sándor Zeneiskola igazgatója **Tamás Attila.** Az I. korcsoportos kamaracsoport felkészítésében részt vett **Czakó Erika** gitártanárnő.

♫♫♫

2013. május 11-én, népzenészeink több versenyen sikeresen szerepeltek. Az alábbi eredményeket érték el:

- ***X. Vass Lajos Népzenei Verseny, Mándok***

Módy Virág és **Dienes Györk Márton ARANY fokozatot** ért el, mellyel tovább jutottak a középdöntő-

be. **Dienes Györk Márton különdíjban** is részesült.

♦ ***XVII. KÓTA Népzenei Minősítő, Mándok***

Mády Virág a térségi fordulón **KIVÁLÓ fokozatot** ért el, mellyel tovább jutott az országos döntőbe.

♦ ***„Tiszán innen, Dunán túl" Országos Népdaléneklési Verseny, Budapest***

Papp Olívia BRONZ fokozatot ért el, a Zrínyi Ilona Gimnázium képviseletében.

Felkészítő tanáruk: **Hajdú Ágota**

♫♫♫

IV. Kisvárdai Regionális Csellóverseny - 2013. május 15.

Aranyos János – kiemelt nívódíj
Dóka Kincső – nívódíj
Makay Ádám – nívódíj
Tasende Vargas Christian – kiemelt nívódíj
Forgács Ákos László – nívódíj
Felkészítő tanáruk: **Béres Angelika**

Pelle Júlia – kiemelt nívódíj
Tarek Ferenc – nívódíj
Felkészítő tanáruk: **Joó Csabáné**

Zongorakísérők voltak:
Jeneyné Právicz Julianna és
Tirpákné Lizák Teodóra

♫♫♫

XXI. Hangszeres Előadói és Képzőművészeti Verseny – 2013. május 17-18. Máramarossziget (Románia)

I. díj **Schroff Szilárd** (trombita)
Zongorán kísérte: Nagy Dávid
Főtárgytanára: **Nagy Gyula**

♫♫♫

III. Mórás Művészeti Verseny – 2013. május 31. Dombrád

Dovák Csaba I. kcs.
– arany minősítés
Fazakas Anna III. kcs.
– arany minősítés, kiemelt különdíj
Lekli Noémi I. kcs. arany minősítés
Felkészítőjük: **Takács Julianna**
Torda Stella III. kcs. arany minősítés, tanára: **Radó Zsuzsa**

♫♫♫

X. Vass Lajos Népzenei Találkozó és verseny – 2013. június 1. Tarpa

A Regionális elődöntőn ARANY fokozatot és A KOTA XVII. térségi szintű minősítőjén
Lipcsei Hajnalka kiváló fokozatot kapott.

Tanára: **Hajdú Ágota**

♫♫♫

HANG-VERSENY „Ifjú tehetségekért" térségi zeneművészeti verseny a Vikár Sándor Zeneiskola rendezésében, 2013. június 6.

A verseny támogatója: Nemzeti Tehetség Program 2012-2013. tanévben megrendezendő művészeti versenyek támogatására (A pályázat kódja: NTP-MV-12)

A versenyre 4 iskolából 15 növendék nevezett be. A versenyt bíráló bizottság zártkörű pontozással az alábbi döntést hozta:

I. díj – **Pelle Júlia**, gordonka, 5. o. (Vikár Sándor Zeneiskola, Nyíregyháza,
tanára: Joó Csabáné,
zongora: Jeneyné Právicz Julianna)

II. díj – **Mikola Szilárd**, kürt 3. o. (Vikár Sándor Zeneiskola, Nyíregyháza,
tanára: Nagy Dávid,
zongora: Jeneyné Právicz Julianna)

Különdíj – **Raska Viktor**, vibrafon 4. o. (Vikár Sándor Zeneiskola, Nyíregyháza,
tanára: Joó Dániel,
zongora: Iváncza László)

Dicséret – **Munkácsi Anita**, magánének, 9. o. (Vikár Sándor Zeneiskola, Nyíregyháza,
tanára: Schroff Róbert,
zongora: Kruppáné Janka Erzsébet)

♫♫♫

A VIII. Balatonfüredi Nemzetközi Gitárfesztivál keretein belül **2013. június 24-27**. között került megrendezésre az **I. Országos Klasszikus Gitár Tehetségkutató Verseny**, ahol **Komiszár Vanda** az I. korcsoportban **II. helyezést** ért el.

Felkészítő tanára **Czakó Erika.**

♫♫♫

2013. augusztus 8-17-ig Kovács Beatrix, Tokárszky Máté, Bani Nóra és Molnár Beatrix részt vettek a Debreceni Egyetem Zeneművészeti Kara által megrendezésre került Klasszikus Gitárosok Debreceni Találkozóján. A találkozón, hagyomány szerint, versenyt is rendeztek két korcsoportban 17 éven aluliak és 17 év felettiek részére. **Tokárszky Máté II. helyezést, Kovács Beatrix III. helyezést ért el, tanáruk Czakó Erika.**

♫♫♫

Gratulálunk Hajdú Ágota népzene szakos tanárnőnek!

A Nemzeti Tehetség Program „BONIS BONA – A nemzet tehetségeiért" pályázat keretében (kódszám: NTP-OKD-M-MPA-12, eredeti felhívás: http://tehetseghidak.hu/bonisbon) a Vikár Sándor Zenei Alapfokú Művészeti Iskola öt pedagógust ajánlott a díj elnyerésére.

Örömmel kaptuk a hírt, hogy a leadott ajánlások alapján az előértékelést követően, a Pályázati Bizottság **HAJDÚ ÁGOTÁT** Bonis Bona díj elismerésben részesíti az „A" kategóriában mint „kiváló versenyfelkészítő".

A díjátadó ünnepségre 2013. augusztus 28-án került sor a Nemzeti Színházban. A díjat dr. Hoffmann Rózsa, az Emberi Erőforrások Minisztériumának közoktatásért felelős államtitkára adta át.

VIDÁM VIKÁR

Zenés játszóház és kreatív szülőmegőrző

A program jelentőségét talán már nem kell hosszasan fejtegetni. Szinkópé – Hajdú Ágota és Penta Tóni – Olajos Gábor kezdeményezésére egyre több új család, szülők, nagyszülők érkeznek iskolánkba, kisebb nagyobb gyermekük, unokáik társaságában. A varázs, a családias hangulatban, a hangszerek közelségében a zenei élmény közvetlen megtapasztalásában rejlik. A hónapról hónapra jelentkező kellemes kikapcsolódással kecsegtető program folyamatosan alakul, formálódik az igényekhez igazodva. Az első zenei élményt, a programot indító, négyöt műsorszámból álló mini koncert jelenti melyen iskolánk tanárai, diákjai lépnek színpadra, vagy néha, a közönség megy hozzájuk, a tanterembe. Ezt követi az interaktív zenei foglalkozás, majd a logikai ügyességi játékok világa, melyet természetesen a gitár alátfestő zenéje kísér. Ennek köszönhetően a játékhoz önfeledt dúdolás, éneklés is társul.

Hajdú Ágota
népzene tanár

A nyár eseményei

Tábor Örkényben

Egyszer volt, hol nem volt Mándokon egy népzenei minősítő verseny. A szép szereplésem végeztével büszke szüleim úgy gondolták megérdemlem, hogy egy igazi, tartalmas népzenei táborba mehessek a tanév végeztével. **Széles András**, a zsűri elnökének segítsége kapóra jött, ő ajánlotta a **Csutorás nemzetközi népzenei és néptánc tábort.**

Hazaérve rögvest utánanéztem, és megtudtam, hogy egy hosszú múltra visszatekintő, izgalmas táborról van szó, ahol neves oktatók tanítanak, tartalmas, sokszínű a várható program. Regisztráltam, jelentkeztem és nem maradt más hátra, mint egyre türelmetlenebbül várni az augusztust, az utazást Örkénybe.

A hely Budapesttől egy órára Kecskemét irányában található, már a környék is varázslatos. Egy iskola kollégiumában volt a főhadiszállás, ki sátorban, ki szobában lakott. Az első napok főleg az ismerkedéssel teltek, bár sokan már visszatérő táborlakóként ismerősként üdvözölték egymást. A lovas kocsikázás és az első esti táncház jól összekovácsolta a csapatot. A következő napokban a reggeli közös éneklést követően, hangszer és készségszint alapján alkotott csoportokban folyt a szakmai munka. Az én citeracsoportom zalai népdalokat tanult (napi 5-6 órában) Széles András vezetésével – egy csokorra valót.

Délutánonként városnézés, népzenei vetélkedő, strandolás és fagyizás tarkította a programunkat. Ez utóbbiaknak különösen örültünk, mivel elképesztő volt a kánikula.

A hétvégére egyre kerekebbé vált a citeracsoportom repertoárja, melylyel a szombat esti gálaműsorra készültünk. Ekkorra érkeztek meg a szülők, ismerősök, helyi népzenekedvelők, akik a gyönyörű közösségi házban várták a műsor kezdetét. A szüleim szerint, talán nem elfogultak, a citeracsoportom produkciója fergetegesre sikerült, a hangulat, melyet a teremben teremtett utánozhatatlan.Az élmény, mellyel pedig én gazdagodtam, feledhetetlen.

Köszönet érte a **Zenekultúra Támogatásáért Alapítványnak**, mely anyagilag segítette a részvételem, Széles Andrásnak a szakmai és atyai támogatásáért nem is említve azt, hogy rábeszélt a piricsei népzenei táborra, ami azonban már egy újabb történet…

Módy Virág
tanuló

♫♫♫

Kovács Beatrix, Béres Enikő és Komiszár Vanda részt vettek a **VIII. Balatonfüredi Nemzetközi Gitárfesztiválon 2013. június 22-29.** között**.** A hagyományossá vált kurzusok és koncerteken túl, első alkalommal megrendezésre került az I. Országos Klasszikus Gitár Tehetségkutató Verseny is. Az 1,17 millió forint összdíjazású versenyen négy szóló korcsoportban és két kamara korcsoportban indulhattak a versenyzők, akik 10-24 éves korhatáron belül nevezhettek. Zeneiskolások, zeneművészeti szakiskolások és egyetemisták, egy versenyen mutatták be tudásukat. (A versenyen Komiszár Vanda (tanára Czakó Erika) az I. korcsoportban II. helyezést ért el.) A növendékek nagy tapasztalatra, felemelő élményekre és szakmai tudásra tettek szert.

♫♫♫

A TÁMOP-3.4.5-12-2010-0001 azonosító számú „Tehetséghidak Program" című kiemelt projekt keretében **Komolyzenei intenzív szünidei tehetségfejlesztő táborban** vett rész **Aranyos János 2013. július 9-14. között Pomázon.** (tanára: Béres Angelika)

♫♫♫

2013. július 21-27. között, a **III. hagyományőrző népzenei táborban**, **Tiszafüreden** vett részt **Dienes Györk Márton** népi hegedűs növendék. (tanára: Könczei Bálint)

♫♫♫

2013. augusztus 4-11. között, a **Csutorás Nemzetközi Népzenei és Néptánc táborban**, **Örkényben Módy Virág** citerás növendék vett részt. (tanára: Hajdú Ágota)

♫♫♫

XIII. Országos trombitás tábor 2012. augusztus 5-11. Balmazújváros. Résztvevő: Schroff Szilárd (tanára: Nagy Gyula)

♫♫♫

2013. augusztus 11 - 16. között, a **XI. Ifjúsági Népzenei Táborban**, **Piricsén Módy Virág** és **Csikós Lívia** citerás növendékek vettek részt. (tanáruk: Hajdú Ágota)

♫♫♫

A Piccoli Archi Ifjúsági Zenekar - Szatmárcsekei zenei tábor - A XV. Szatmári Zenei Napok keretében a **Piccoli Archi Ifjúsági Zenekar** koncertsorozatot tart a megyénkben. A zenekar munkájában részt vett Kóti Gergő.

Fellépések:

Szatmárcseke: 2013. augusztus 13. 19.00, Református templom

Tiszacsécse: 2013. augusztus 14. 19.00, Móricz emlékpark

Csenger: 2013. augusztus 15. 18.00, Református templom

Nyíregyháza: 2013. augusztus 16. 18.00, Kálvin téri Református templom, vezényelt: Nagyné Ligeti Edit

♫♫♫

2013. augusztus 8-17-ig Kovács Beatrix, Tokárszky Máté, Bani Nóra és Molnár Beatrix részt vettek a Debreceni Egyetem Zeneművészeti Kara által megrendezésre került Klasszikus Gitárosok Debreceni Találkozóján. (A találkozón, hagyomány szerint, versenyt is rendeztek két korcsoportban 17 éven aluliak és 17 év felettiek részére. **T**okárszky Máté II. helyezést, Kovács Beatrix III. helyezést ért el, tanáruk Czakó Erika.)

♫♫♫

Parádfürdő Ormányos Zenekari Tábor 2013. augusztus 21-28.

Fagottábor, sok kamarazenével, egyéni foglalkozásokkal, hanszerjavítási-ápolási- és nádkészítési ismeretekkel. A tábor fúvószenekarrá bővült és kis-közepes kamaracsoportokkal, valamint zenekarral adott záró koncertet, több tanár- és tanársegéd, hangszerész közreműködésével. Helyszín volt: Fővárosi Állat- és Növénykert, Varázshegy - Csillagtér

Részt vett: **Babicz Pál** (tanára: dr. Csiszár Bernadett)

♫♫♫

NYÍRBÁTORI ZENEI NAPOK

2013. augusztus 20. – a Szabolcsi Szimfonikus zenekar és a Cantemus Vegyeskar közös hangversenyére került sor a Nyírbátori Zenei Napok Ünnepi Záróhangversenyén, melyen felcsendültek Händel művei, vezényelt: Szabó Soma.

Felléptek iskolánk tanárai: Henzsel Csabáné, Forgács Zsuzsanna, Jeneyné Právicz Julianna, Kádárné Bedő Adrienne, Kanálné Hostisóczki Mária, Süvegné Csapó Gabriella, Szabó Barbara, Nagyné Ligeti Edit, Tündik Judit, Soltész-Jakimcsuk Ildikó, Szabó Tünde Júlia, Béres Angelika, Bottyán Blanka, Joó Csabáné, Kóti Gergő, Tamás Attila, Joó Dániel, Nagy Gyula.

♫♫♫

VIDOR FESZTIVÁL

2013. augusztus 30 - szeptember 7. között felléptek iskolánk tanárai és növendékei:

Canto Guitarras,
vezetőjük: Czakó Erika
Vikár Fúvószenekar,
karnagy: Nagy Dávid
A Vikár Sándor Zeneiskola furulya együttese
Purné Orha Andrea vezetésével
Kiss Zoltán - orgona
Piccoli Archi Ifjúsági Vonószenekar,
vezényelt: Nagyné Ligeti Edit
Kóti Gergő és Iváncza László
hegedű-zongora duó
Joó Dániel és Iváncza László
vibrafon-zongora duó
Kóti Gergő és Molnár Katalin
hegedű-gitár duó
Forgács Zsuzsanna – interaktív foglalkozás óvodáskorú gyermekeknek
Suhanyecz Viktória és Takács Julianna hegedű-zongora duó
Hajdú Ágota és Olajos Gábor
A Vikár Sándor Zeneiskola népzene tanszaka, tanáruk: Hajdú Ágota
Borz-alom együttes,
vezetőjük: Nagy Gyula

Sikeres felvételik

A következő növendékeink zenei pályára készülnek és eredményesen felvételiztek közép és felsőfokú oktatási intézményekbe múlt tanév végén. Gratulálunk és tanulmányaikhoz sok sikert kívánunk!

Nyíregyházi Művészeti Szakközépiskola

Béres Enikő – gitár, felkészítette: Czakó Erika
Schroff Szilárd – trombita, felkészítette: Nagy Gyula
Raska Viktor – ütő, felkészítette: Joó Dániel
Turcsán Zsófia – fuvola,
felkészítette: Kanálné Hostisóczki Mária
Szabó Eszter – zongora, felkészítette: Fesztóry Ágnes
Décsei László Botond – orgona,
felkészítette: Kiss Zoltán
Tokárszky Máté – gitár, felkészítette: Olajos Gábor
Koncsol Kamilla – zeneismeret,
felkészítette: Hudivók Marianna

Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola és Gimnázium, Budapest

Nagy Anna – zongora,
felkészítette: Kruppáné Janka Erzsébet

Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem, Budapest

Sógor Tamás – muzikológia szak,
felkészítette: Hdivók Marianna, Fesztóry Ágnes

A FIÓK MÉLYÉRŐL

Egyik nap, lázas keresés közben – olykor eltűnik a szemem elől egy-két fontos dokumentum – kezembe akadt egy mappa. Régi, kézzel írt vázlatokat, beszámolókat rejtett.

2000-ben jelent meg a Kürt-szó első száma. Az évek alatt elődeink összegyűjtötték az újságnak készült pedagógusok, növendékek írásait. Néhány csemegét teszünk közre ezekből, kapcsolódva az országos zongoraversenyhez is. Alkotói ma már szinte felnőtt emberek. Olvassátok, olvassák ugyanolyan örömmel, ahogy én tettem.

Mit jelent nekem a zene?

Pechemre vagy szerencsémre nagyapám húsz éve a hat gyermeke közül édesanyámra örökítette a Lauberger-Gloss zongorájukat. E régi, de szépen csengő hangszer nemcsak a nappalink dísze. Mivel a családom minden tagja zongorázik valamilyen szinten, ne áll kihasználatlanul a zongora. (Szegény szomszédjaink bizonyíthatják az állításomat…)

Apukám legszerelmesebb pillanataiban ül le hozzá; anyukám, ha ki akar kapcsolódni a négy gyermeke nevelésének gondjaiból; a 17 éves nővérem pedig akkor veszi elő régi darabjait, ha meglepetést akar szerezni a barátjának.

A bátyám, a húgom és én sem csak kötelességtudatból gyakorolgatunk. Egy szépen kidolgozott zongoramű minket is megnyugtat, pihentet, kikapcsol, megvidámít, szórakoztat. A családi hangversenyekkel nagyszüleinknek is örömet szerzünk, büszkék az unokáikra. A fellépésekkel bátrabbá válunk, csökken a lámpalázunk. Sikerélményben is gazdagodunk, hisz volt már néhány jól sikerült hangversenyünk. A Boszorkánytáncot és Rachmanyinov Olasz polkáját szerintem én még édesanyaként is szívesen fogom játszani gyermekeimnek.

Apa szerint a zene egyszerűen szép, és ami szép, az Isten felé vezet.

Anyukám abban reménykedik, hogy a zene jobbá tesz minket. Hát rajtunk van még mit alakítania…

Obbágy Márta 4/B

♫ ♫ ♫

Éppen zongoravizsgára indultam és már ott voltam a zeneiskola kapujában, amikor hirtelen belém nyilallt a kérdés:

– Miért csinálom ezt? Miért éppen a zongorát választottam?

Nagyon sok válasz jutott eszembe, olyanok, hogy:

– Valamit kell csinálni.

– Ezzel hasznosan töltöm az időmet.

– Ez nagyon szép.

– Ez igazán lányoknak való.

– Ez egy igazán nemes hangszer.

– Ezzel a zeneszerszámmal évszázadok kötik össze egymást.

Akkor hirtelen, pontosan nem is tudtam megfogalmazni, hogy mit keresek én a zongora mellett. Sokszor eszembe jutott a kérdés, s valami kezdett derengeni. Olyan szelíden lágy dallamok, s akár viharos dübörgések hívhatók elő, amelyeket más hangszeren nem biztos, hogy meg lehet csinálni. Szerintem valóban nagy és komoly játék az, hogy hogyan tud azonosulni a zenész a kottával, hogy ne két külön világ legyen, hanem egy szívből jövő hangzás, zene. Úgy gondolom, csak szépen és szívből szabad játszani. Ott, a kavargó zenében és hangok világában lehet valamit megtapasztalni a nagy örök harmóniából.

Szokira Teodóra Tk/I.

♫ ♫ ♫

A szüleim mesélték, hogy még három éves sem voltam, mikor már azt mondogattam: „Én zongorázni akarok!”

Később ezt komolyan is vették, így most már öt éve ismerkedem a zene nyelvével, a zongorázás szépségeivel, nehézségeivel.

Hét éves voltam, amikor először vettem részt zongoraversenyen. Akkor még azt hittem, hogy egy nagy játék. Ma tízéves vagyok, és már tudom, hogy csak kemény munka és sok gyakorlás után érhetek el eredményt. Szüleimmel és két testvéremmel egy társasház nyolcadik emeletén lakunk. A házunkban van, aki nem kedveli Bartók zenéjét, így többször előfordult, hogy én a zongorán ütöttem le a dallamot, a kíséretet pedig valamelyik szomszédunk ütötte a radiátoron. Így örültem, amikor engedélyt kaptam arra, hogy az iskolában is gyakorolhassak szerdánként.

Szeretnék a versenyen jól szerepelni és minél jobb eredményt elérni. Ehhez nagyon sok segítséget kapok tanáromtól. Remélem sikerül megmutatnom a versenyen, hogy mit tudok és szépen, ügyesen zongorázom majd.

Törköly Tamás Máté 4/B

A színek kavarogva vesznek körbe minket életünk során. A természetben, a gondolatokban, az érzelmekben, a könyvekben, a muzsikában, a festményeken, a versekben és a formákban. Az emberek is színekkel vannak körülvéve, melyek finom fényként ragyogják körbe alakjukat, érzéseikkel és hangulatukkal együtt változva. Ez a légies, áttetsző fény legtöbbször több árnyalatú, vagy akár csíkokban, hullámokban úsznak bele a különböző színek. Néha csak finom és gomolygó, amely egybeolvad lágyan és békésen a levegővel, a környezettel, néha pedig egy vékonyabb réteg élesen lezárva, és körülötte úszó finomabb fény. Mindezt, ha látja az ember társai körül, jobban megbecsüli és tiszteli őket, mert ez a tündéries csoda láthatóvá teszi, hogy az embernek nem csak tapintható, jól szemügyre vehető fizikai váza létezése érzékelhető, hanem ott van mellette, benne, körülötte egy különleges, világon túli, éteri anyag. Ezt igazából tapintani is lehet, az ember olyankor érdekes bizsergést érez. Nehéz elérni azt az állapotot, hogy be tudjuk fogadni ezt a valamit, amiről nem tudhatjuk pontosan, hogy micsoda, és mire szolgál, talán nem is hisszük el, hogy létezik. Valami olyat, amit eddig nem láttunk, nem éreztünk, és még elképzelni sem tudjuk pontosan. Az is lehet, hogy mindenki máshogyan látja, és mást lát. Fantasztikus élmény volt nekem, mikor nemrég először pillantottam meg az emberek feje körül kavargó színes, leheletfinom fényeket, habár néhányan bolondnak tartottak miatta. Sajnos ezt nem akkor látom, mikor akarom, már elég régen nem láttam semmit. Lehet, hogy az aurát látom, lehet, hogy nem. Nem vagyok biztos benne, hogy azt látom, amit kellene, de biztos vagyok benne, hogy amit látok, az létezik.

Az iskolában az irodalom epocha első két hetében József Attilával foglalkoztunk. (Az epocha a Waldorf iskolákban egy három-négy hétig tartó időszak, melyben a főtanításon, amely nyolc órától kilenc óra negyven percig tart, egy tantárggyal foglalkozunk. Epochák egész évben vannak, mindig benne vagyunk éppen egy tantárgyban, melyet hosszasan és aprólékosan ízlelgetünk, és amely a legtöbb esetben megragad minket. Ezt az epochát elsőtől nyolcadikig az osztálytanítónk tartja, aki végigkísér minket az általános iskola évein.) Be kell vallanom, hogy először nem értettem, rímtelennek, ízetlennek és szögletesnek tartottam a verseit, melyek nem nyerték el tetszésemet. Egyáltalán nem tartottam zseniálisnak őket, és irtóztam tőlük. Aztán házi feladatnak kaptuk, hogy keressünk egy olyan verset tőle, ami a legjobban tetszik, négy versszaknál hosszabb, és olvassuk föl a többieknek. Örültem a feladatnak, mert nagyon szeretek verseket olvasni, de meg voltam róla győződve, hogy nem találok a kritériumoknak megfelelőt. Ahogy hazaértem, elővettem a József Attila kötetet, és elkezdtem olvasni rögtön az első oldalon.

Az az igazság, hogy úgy beleszerettem a verseibe, hogy alig tudtam dönteni, és végül kettőt is választottam. Ahogy fokozatosan megismerkedtünk életútjával, kezdtem megérteni verseit és személyiségét is. Kitárulkoztak előttem költeményei, melyeket ittam magamba, és amelyek mély nyomokat hagytak bennem. A színek mélyen és kifejezően, töményen kavarogtak bennük, mint az érzelmek megtestesítői, melyekből kirajzolódik előttünk az a szomorú és kegyetlen sors, mely ilyen költőt csiszolt a világnak. Minden verse egy képet festett elém, egy érzelmi festményt, rengeteg örvénylő színnel és mély érzelemmel. A *Téli éjszaka*, A *Dunánál,* az *Elégia*, az *Éjjel*, *A város peremén*, stb. mind-mind felejthetetlen élményként szolgáltak. Otthon magamtól is elővettem a József Attila kötetet, és olvastam, amennyit csak bírtam. Próbáltam rajzolni egykettőhöz, de nem sikerült pontosan azt megjelenítenem a papíron, amit belül érzek. József Attila versei úgy tele vannak nehéz gondolatokkal és igazságokkal, melyeket nem könnyű befogadni és megérteni, hogy mindig nagyon elfáradtunk a főtanítás végére. Én se tudok egyszerre sokat olvasni belőlük, mert egy idő után már nem fér belém több.

Most nem elsősorban a zenéről írok, de a művészetek olyan szorosan összefonódnak egymással, hogy a színek keretében mindenképpen ki akartam térni a József Attilával kapcsolatos, színes élményeimre.

A hangok is megjelenítenek egy-egy színt, és ha ezek a hangok egy egész zeneművet alkotnak, csodálatra méltó festményeket tárnak az ember elé. A darabom (Accolay: a-moll koncert), melyet az Ifjú tehetségek hangversenyén játszottam, különösen telítve van színekkel. Egyszer, karácsony környékén alaposan szemügyre vettem a kottáját, és beírogattam a karaktereket és a színeket minden részhez. Odáig jutottam, hogy megállapítottam, hogy a mű olyan, mint egy hatalmas, félhomályban úszó színház bordó függönyökkel, és a legkülönfélébb tartományokba vezeti el a hallgatót.

Az első próba a Szabolcsi Szimfonikus Zenekarral páratlan, csodálatos élményt nyújtott. Zongorakísérettel is szép ez a koncert, de a két hangszer élesen elkülönül egymástól. A vonószenekarba viszont lágyan olvad bele a hegedű, és szépen kidomborodik természetes környezetéből. Ez a koncert csak így önmaga, zenekari kísérettel. Talán eddig ezt a darabot szeretem a legjobban, azok közül, amiket játszottam. Leírhatatlanul boldog voltam az első próba alkalmával, és hatalmas megtiszteltetésnek éreztem, hogy ilyen csodában lehet részem.

A kompozíció egy zenekari bevezetővel kezdődik, ami egyfajta függönyt és méltóságot ad a műnek, bevezet minket a birodalmába. Én érzelmi kitörésekhez hasonlatos, sötétlila futamokkal lépek be, amely után egy bordó ékkő, egy sokkal lágyabb és gyöngédebb, ringatózó bölcsődal következik, majd visszatér az első dallam, bár ez egy tartott hang miatt egy oktávval mélyebb, így az első futamoknak csak egy sötét, bársonyos, kékeszöld árnyéka.

Ebből egy triolás rész vezet ki, át a melléktéma dallamába. Ez a híd a mélyből indul kéken, egy ívben emelkedik fel, először világoskék, majd lila és piros színt ölt. Ahogy hanyatlik le a másik oldalra, lead ragyogásából, narancs, nap- és citromsárga lesz. Ebből alakul ki egy nagyon könnyed és titokzatos rész, ahol a vonó ugrik, puhán és kéken, minden hang olyan, mint egy apró kristály csengése. Elkezd világosodni, sárgul, és vörös lesz fönt, egy nagyon magas hanggal, erős, ezek után narancsba váltva lejjebb ereszkedik, és egy nagyon érdekes, sárga- kéksárga- kék kérdés felelet részecske után, mely csupán három- három hangból áll lent és fent, egy barackrózsaszín, selymes lassítással, mindez áthajlik a gyönyörű, napfényes melléktémába, mely énekel és szárnyal. Engem egy délelőtti, virágzó mezőre emlékeztet, akácerdővel határolva, ahol dalolnak a madarak, és egy vékony, hűs patak csörgedezik. Itt sétál egy ifjú pár, a hölgy barackrózsaszín napernyővel kezében.

A melléktéma után egy meglepetés következik. Ez egy manótáncra emlékeztető tizenhatodos rész, melynek minden hangja egy pattogó gyöngyszem. Ez a rész piros és kék, halk visszhanggal megismétli önmagát, majd ébredezni kezd egy sárga dallammal, amely lila futamokká változik, világosodik, és ibolyán, ciklámenen keresztül napsárgává változik, a mély, bordó befejező hanghoz, melyen az első rész megnyugszik, de a közjáték elkezdődik, egy kék futam vezet le.

A zenekari közjáték után visszatér az első dallam, ám a bölcsőrész helyett egy kék, lila előkészítés zajlik le, amely két oktávval magasabban ugyanaz, mint az elsőnél az árnyékból kibontakozó triolás rész volt. Innen kinyílik az egész alkotás a csúcspontján, vörösen izzóan, fájdalommal tele, belemarkolva az ember szívébe. Olyan vérzőn és keservesen ragyogó, mint a lenyugvó nap. Lelassul, kiszélesedik egy kicsit, majd felgyorsul és tovább lép. Ekkor kezdődik az egyik legkedvesebb helyem a műben, egy lila éjjeli sugdolózás, tele titokkal és rejtelemmel. Csupán triolánként egy-egy, az első hang adja a dallamot, amely magasan kiugrik a közegéből. Mindez kivilágosodik, ugyanis elkezd hajnalodni. Méregzölden, akaratosan törnek fel a futamok, majd megállnak egy magas ponton, és a zene kiáltozni, hasítani kezd, egyre hangosabban és hangosabban, majd megnyugszik, visszanyeri bársonyosságát, ahogy átalakul a második melléktémába, mely az elsővel azonos dallamú, csakhogy a most bekövetkező hangnemváltás miatt – a-mollból A-dúrba – egy terccel lejjebb van, így puhább, mélyebb színű, és nekem sokkal kedvesebb. Bájos, szenvedélyes, bordó és vörös, néhol réz színű. Mintha egy virágzó rózsalugasban sétálnánk napfelkeltekor, az aranyan izzó, vörös nap és a száz színben pompázó ég alatt, mely elönt, és élettel tölt meg mindent. Ám ennek a csillaga is leáldozik, és újból megindulnak a gyöngyök, gurgulázó, vidám kacajjal. Ez a gyors rész merőben eltér az elsőtől. Ennek is van egy visszhangja, majd az egész egy halk, finom és titokzatos előkészítésbe változik át, erősödik a végére, és egy magas és diadalmas, tartott üveghanghoz vezet. Itt eljátszom a kadenciát, amelynek részleteire nem térek ki most, csak megemlítem, hogy a darab egyes dallamait idézi fel. A vége a melléktéma feldolgozása, melynek utolsó négy hangja rávezet a boldog lezárásra. Ez engem az ír népzenére emlékeztet, víg és fényes, kétszólamú, zengő, nap- és narancssárga. Egyre gyorsul, és négy csengő akkord után megérkezünk a záróhangra, egy A-ra mélyen, mely bátor és diadalmas. Csodálatos ez a darab, nagyon szeretem, és az, hogy zenekarral játszhatom, lelkesedéssel tölt el, és ezért a lehetőségért nagyon hálás vagyok.

Mostanában olvasta nekünk az osztálytanítónk Jacques Lusseyran, a francia ellenállási mozgalom szervezőjének önéletrajzát. Ő gyerekkorában megvakult, és a könyv nagy része arról szól, hogyan fedezte fel belső világát, az ott lévő színeket és fényt. A betűkhöz, számokhoz is színeket látott – vakon. Nagyon nehéz elképzelni egy ilyen ember sorsát, és megérteni is, de én mégis úgy gondolom, hogy elfogadom azokat a jelenségeket, amelyeket részletesen taglalt. Én biztos vagyok benne, hogy az embernek van egy gazdag belső világa, mely szoros kapcsolatban áll a külsővel. Lehet, hogy azért látott színeket, mert kis korában már megtapasztalta őket. De én úgy hiszem azért, hogy a belső világban is vannak színek. Elképzelhető, hogy sokkal több fajta van, mint kint. Lehetséges, hogy ezeket a belső színeket nem is látjuk, hanem érezzük. Minden érzés egy szín, vagy inkább minden szín egy érzés belül. Én úgy hiszem, hogy aki színeket lát egy vershez vagy zeneműhöz, az attól van, hogy azt a bizonyos alkotást engedi behatolni egészen mélyre, és ott belül azok az érzelmek, melyeket kivált az a bizonyos dolog, azonosak a színekkel. Ezért lehet az, hogy a rendelkezésemre álló színekkel nem tudom kifejezni azt, amit belül érzek. Mert az nem konkrét kép éles kontúrokkal, hanem mindössze egy érzés.

Ezt nagyon bonyolult megfogalmazni, mert bennem ez a gondolat is csak egy homályos érzés. Szinte biztos, hogy amit én gondolok, az nem úgy van, mint képzelem. Csak egy érdekes feltételezés. A tudósok már rég kibogozták a szinesztéziát, tudományosan magyarázva meg a jelenség okait. De én mégis úgy hiszem, hogy azok az emberek, akik ebben „szenvednek”, engedik megnyilvánulni belső világukat, bejutni oda a külsőt, és kijutni onnan tudatukba és a külső világba a bensőt. Én sosem hiszek csak a tudósok által pontosan kifejtett tényeknek, vagy az ugyanarról szóló hiedelmeknek, hanem próbálom összeegyeztetni a kettőt, megtalálni a kapcsolatokat, és összeilleszteni egy harmadik formává (pl. a világ létrejötte, teremtés). Mikor én színeket látok a legkülönfélébb dolgokhoz, azt abszolút nem látom a szemem előtt élesen és konkrétan, hanem csupán legbelül érzem.

Dóka Eszter
hegedű szakos tanuló
(Waldorf Általános Iskola,
8. osztály)

Egy húron pendültek!

Kezdeményezésemre egy népzenei továbbképzést hirdetett meg tavasszal iskolánk, mellyel kettős célunk is volt. Egyrészt, a zeneiskolai oktatáshoz, utánpótlás neveléshez, a folyamatos népzenei jelenlét széleskörű lehetőségeként született a tanfolyam ötlete. Reményeim szerint, ha már óvodás korban vagy általános iskolában több gyermek megismeri ezt a hangszert, akkor a zeneiskolai oktatásban is megmutatkozik ennek hatása, többen jelentkeznek népzenére. Létszám gond soha nem volt, de ezt sok-sok hangszerbemutatóval lehetett eddig elérni. Ezen a téren nagy fordulatot jelentett országos viszonylatban a televízióban közvetített Fölszállott a páva c. népzenei vetélkedő. Hatása érezhető: 3-7 éves cimboráim közül néhánynak már konkrét elképzelése van arról, hogy ő bizony olyan „Pávás" énekeket és hangszereket szeretne tanulni, – azaz népzenét.

A tanfolyam meghirdetésének másik oka pedig, egy folyamatosan jelentkező igény – igaz csak szűk rétegben: az elmúlt években több ismerős pedagógus jelezte, hogy szeretné, ha az ének-zenei foglalkozásait színesíthetné élő hangszeres játékkal, melyhez ének is párosulhat. Ehhez az elképzeléshez tökéletesen megfelel a citera.

Ilyen előzményekkel vágtunk neki a szervezéshez.

A tavasszal meghirdetett tíz órás citerás továbbképzésünkre lelkes tizenöt fő jelentkezett. Többnyire óvónők, ének tanárok, de van köztük egy diákunk édesanyja is, aki gyermekének köszönhetően kedvet kapott, hogy ő maga is megtanuljon ezen a hangszeren. Természetesen ez a tíz óra, a teljes népzenei világ megszólaltatását nem teszi lehetővé, hanem sokkal inkább egy alapos jártasság megszerzését jelenti, melyre a későbbiekben újabb ismeretek, tapasztalatok épülhetnek. Elsősorban a pontos alapvető játéktechnika elsajátítása volt a fő célkitűzés.

Vélhetően a képzés folytatódik a jövőben is, hiszen elhivatott, önképzésre vágyódó pedagógusokkal van dolgunk, akik szeretnék tovább gyarapítani ismereteiket. A rendszeres önálló gyakorláshoz mindannyian már saját hangszerrel rendelkeznek, s a folytatás lehetőségeit latolgatják.

Hajdú Ágota
népzenetanár

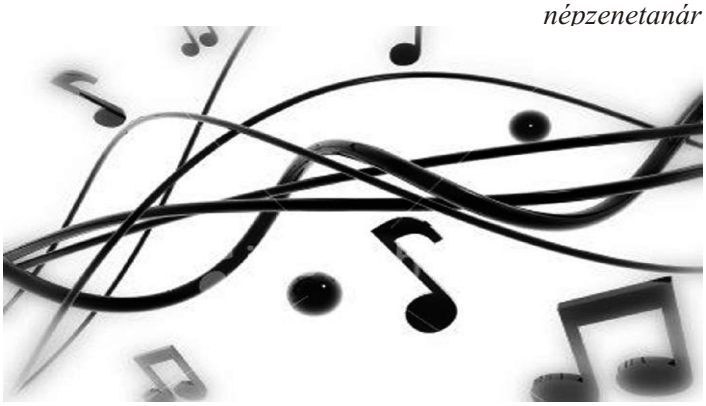

DÖK HÍREK

2013. február 14-én tartottuk a hangversenyünket, amelyet lázas előkészület előzött meg. A bemondó megválasztása, a pakolók, a meghívó szerkesztése, a növendékek beszervezése és a növendékek próbái mind-mind az előkészület részei voltak. Az énekes, zongorás, fuvolás, és vibrafonos produkciók összegyűjtése után a diákok teljes bedobással készülődtek a fellépésre. Mindenkit nagy izgalommal töltött el az érzés, „azt játszhatunk, amit mi szeretnénk". A hangversenyt egy kis összejövetel zárta, ahol lehetőség nyílt az enni és innivalók elfogyasztása közbeni beszélgetésre, a délutáni események megtárgyalására. Ezúton szeretnék köszönetet mondani az anyagi források megteremtéséért a Zenekultúra Támogatásáért Alapítványnak és az iskola vezetőségének valamint a növendékek felkészülésében folytatott segítségért a tanároknak és a bemondásért Czegle Noéminek.

A következő esemény a DÖK életében a 2013. március 19-20-i Nyírdiák vetélkedő volt ahol az ének kategóriában két diák is indult a zeneiskola színeiben: Hojer Szeverián és Csáki Edina. Mindketten szép eredménnyel végeztek, Szeverián III. díjazott, Edina II. díjazott lett. Több, a zeneiskolában tanuló DÖK-ös növendék is indult saját iskolájának képviseletében: Varga Zsolt II. díj és Nagy Richárd I. díj.

A vetélkedő díjainak kiosztására április 24-én került sor az Evangélikus Kossuth Lajos Gimnázium díszteremben ahol volt szerencsém betekinteni a diákok fellépés előtti és utáni pillanataiba. Megfigyeltem, hogy a diákjaink nemcsak a saját produkciójuk előtt izgultak kicsit, hanem társaik produkciói előtt is. Egymást bátorítva, segítve viszonyultak egymáshoz. Ezt a fajta őszinte összetartást ritkán látni az életben. A nap fénypontja a diákok számára a díjak átvétele volt. Engem ért a megtiszteltetés, hogy átadhattam a zeneiskolás növendékeknek a zeneiskola által nyújtott ajándékokat. Bár az intézmény anyagi keretei szűkösek voltak, igyekeztünk mégis valamilyen ajándékkal jutalmazni a gyerekek lelkes munkáját.

A következő megmérettetés április 25-én, Mátészalkán volt, ahol két DÖK-ösünk Varga Zsolt I. díjjal és Csáki Edina különdíjdal tért haza a Szatmár hangja 2013 könnyűzenei énekversenyről.

Mint a fenti írásból is látható az idei tanév sem múlt el szép eredmények nélkül a DÖK életében. Szeretnénk továbbra is a hangversenyünket megtartani, itt szeretném buzdítani a zeneiskola többi növendékét, hogy bátran vágjanak bele egy általuk választott darabnak a megtanulásába, hogy a jövő tanévben ők is részt vehessenek ebben a programban. Az idei tanév újdonsága volt a mikulás ünnepségen alakított bábjáték, szeretnénk ezt a tevékenységet is folytatni és bővíteni a későbbiekben.

Pataki Éva

Forgatás intézményünkben

Magyar Zeneiskolák és Művészeti Iskolák Szövetsége által készített filmsorozat keresztmetszetet kíván nyújtani az alapfokú magyar művészetoktatás jelenlegi helyzetéről, áttekintve valamennyi művészeti ág tevékenységét, tehát találkozunk a zenével, tánccal, képzőművészettel és színjátékkal.

Magyarország mintegy 700 iskolájában folyik alapfokú művészeti oktatás, melyek közül majd 300 tagja a Magyar Zeneiskolák és Művészeti Iskolák Szövetségének

A Magyar Zeneiskolák és Művészeti Iskolák Szövetsége a Nemzeti tehetségprogram NTP-TPB-M-12 pályázati kiírásában meghívást és lehetőséget kapott a legkiválóbb tehetséggondozó személyek, programok, közösségek bemutatására a kulturális, képzőművészeti rendezvényeken és a médiában.

Ennek eszközéül (többek között) egy filmsorozat megvalósítását választottuk, amely „Magyar Művészetoktatás 2013” címmel valamennyi művészeti ágban bemutatja a zene- és művészeti iskolák tevékenységéről, tehetséggondozó munkájáról.

A filmsorozat keresztmetszetet kíván nyújtani az alapfokú magyar művészetoktatás jelenlegi helyzetéről, áttekintve valamennyi művészeti ág tevékenységét, tehát találkozunk a zenével, tánccal, képzőművészettel és színjátékkal.

Sajnos valamennyi hangszert, valamennyi oktatott tárgyat, nem áll módunkban felvonultatni, de a bemutatott iskolák, műhelyek mindegyike a kiváló országos színvonalat tükrözi, avval együtt, hogy jónéhány más iskolában is találkozhatunk ugyanilyen eredményekkel, hasonlóan elkötelezett tanárokkal, tehetséges gyermekekkel.

Nem egy-egy iskola teljes tevékenységét kívántuk bemutatni, hiszen majd mindegyik több művészeti ágban, több műfajban is oktat, hanem csupán egy abból kiragadott szeletet.

A Pályázat megvalósítása során a „hatoscsatorna” volt együttműködő partnerünk és Általuk kerül adásba október 4.-től (péntek 19.30-kor) heti folytatásokban.

Az adások után a kisfilmek felkerülnek az MZMSZ honlapjára.

Vikár Sándor Zeneiskola bemutatkozó filmjében a klasszikus zene kapott szerepet: a cselló és gitártanszak növendékei voltak riportalanyok Béres Angelika és Czakó Erika tanárok közreműködésével.

Forrás: http://www.mzmsz.hu/

Vers-sarok

Tudás

Ó, ti tudásnak szent virágai,
Szirmot bontsatok, és virágozzatok!
Ó, ti bölcsesség friss forrásai,
Elmémnek hűsítő vizet adjatok.

Ó, ti út menti fák, tapasztalt bölcsek,
Nőjetek még, terebélyesedjetek!
S ha megérik a tudás friss gyümölcse,
Ízével engem kényeztessetek.

S ti, a tudat vizén sikló csónakok,
Nekem ígéretet tegyetek:
Ha elvesznék a tudatlanság tengerében,
Engem onnan is kimentetek

Ha rólam mégis megfeledkeznétek,
Leúszom majd a tenger legmélyére,
És felhozok egy igazgyöngyöt,
Mi a tudás dicső éke.

S a tudás gyöngyeiből láncot fűzök,
Amit majd magamra veszek.
Hogy egész lényem legszebb ékszere,
A bölcsesség fénylő füzére legyen.

Nyíregyháza, 2013. 03. 07.
Nagy Dóra Felícia gordonka szakos növendék
(Kodály Zoltán Általános Iskola, 8. osztályos tanuló)

KIEMELT HÍRÜNK!

Egy kedves szülő, Malakuczi György 2013. szeptemberében iskolánk ütőtanszakának ajánlva megajándékozott bennünket egy dobfelszereléssel és egy dobszékkel. Ez úton is köszönjük segítőkész felajánlását!

Pályázataink

♦ „Kürt-szó" – Iskolai tehetséggondozás (TÁMOP-3.4.3-11/2)
A pályázat szakmailag megfelelt, azonban forráshiány miatt nem részesülhetett támogatásban.
A pályázat tartaléklistára került.
Összeg: 19.989.540,- Ft.

♦ „Kivágjuk a rezet" – A tehetséges fiatalok felkészítését végző, kiváló programmal dolgozó alapfokú művészetoktatási intézmények támogatás (NTP-AMI-12)
Elnyert összeg: 1.100.000,- Ft.

♦ „Hang-verseny" – A 2012-2013. tanévben megrendezendő művészeti versenyek támogatása (NTP-MV-12)
Elnyert összeg: 400.000,- Ft.

♦ „Egyedül nem megy" – A tehetséggondozó munka szakmai színvonalának fejlesztését szolgáló mentori hálózat kiépítésének támogatása (NTP-MH-12-P)
Elnyert összeg: 1.000.000,- Ft.

Karácsony este jöjj el már,
Karácsony este jöjj el már,
Karácsony este jöjj el már,
Mi tiszta szívvel várunk.

Az asztal körül üldögélünk,
Örömmel egymásra nézünk,
Együtt vagyunk, együtt érzünk,
Szent Karácsony éjjel.
*(*Bojtorán együttes*)*

Kellemes karácsonyi ünnepeket, boldog új évet és jó pihenést kívánunk a téli szünetre!

◆ **Az anyagokat gyűjtötte, az újságot szerkesztette:** Szabó Tünde Júlia igazgatóhelyettes ◆
◆ **Elérhetőségünk:** Vikár Sándor Zenei Alapfokú Művészeti Iskola ◆ 4400 Nyíregyháza, Kürt u. 5-11. ◆ **Telefon:** 06-42/504-346 ◆
◆ **E-mail:** helyettesi@vikarzeneiskola.hu ◆ **Honlap:** http://www.vikarzeneiskola.hu ◆ **Facebook:** http://www.facebook.com/vikarzeneiskola ◆
◆ **Készült**: Örökségünk Könyvkiadó Kft-ben, 2013 decemberében ◆